

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4906

гр. С., 31.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 85 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА
ТОШЕВА**

като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА ТОШЕВА**
Гражданско дело № 20231110146934 по описа за 2023 година

Делото се води по искова молба /уточнена с молба с вх. № 68170/19.07.2023 г./ на Д. А. П. срещу Столична община, която отговаря на изискванията за редовност, а предявеният с нея иск е допустим.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Страните са представили документи, които са допустими, относими и необходими за изясняване на делото от фактическа страна, поради което следва да се приемат като писмени доказателства.

Искането на ищеца за допускане до разпит на трима свидетели е частично основателно – следва да му бъде допуснат един свидетел, а в останалата част искането следва да бъде отхвърлено на основание чл. 159, ал. 2 ГПК, тъй като не се сочи, че свидетелите ще установяват различни обстоятелства.

Искането на ищеца за допускане на съдебно-техническа експертиза е неоснователно, защото за изясняване на посочените обстоятелства не са необходими специални знания на вещо лице.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на **21.03.2024 г. от 11:10 часа**, за когато **ДА СЕ ПРИЗОВАТ** страните, като им се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – препис и от отговора на исковата молба и приложенията към него.

ПРИЕМА представените от страните документи като писмени доказателства по делото.

ДОПУСКА на ищеца **ЕДИН** свидетел при режим на довеждане за установяване на посочените в исковата молба обстоятелства, като **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на

ищеца за допускане на още двама свидетели за същите обстоятелства.

УКАЗВА на ищеца да осигури явяването на допуснатия свидетел в насроченото съдебно заседание, а в случай на необходимост от промяна на режима на свидетеля от довеждане в призоваване своевременно да уведоми съда, така че неявяването на свидетеля да не става причина за отлагане на делото, като в тази връзка посочи три имена, адрес за призоваване и по възможност телефонен номер на свидетеля, както и да представи документ за внесен по сметка на СРС депозит за свидетеля в размер на 40 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за допускане на съдебно-техническа експертиза.

ИЗГОТВЯ следния **проект за доклад** на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:

Предявени са от Д. А. П. срещу Столична община обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване за установено между страните, че ищецът е собственик по придобивна давност на следните недвижими имоти: **поземлен имот с идентификатор 68134.609.674** по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-4/09.03.2016 г. на ИД на АГКК, находящ се в гр. С., район „АДРЕС“, с площ от 581 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м/, предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 674, кв. 306а, при съсед: имоти с идентификатори 68134.609.678, 68134.609.675, 68134.609.673, 68134.609.115, 68134.609.664; **сграда с идентификатор 68134.609.674.1** по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-4/09.03.2016 г. на ИД на АГКК, разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.609.674, със застроена площ от 43 кв.м., брой етажи: един, предназначение: жилищна сграда – еднофамилна, стар идентификатор: няма, номер по предходен план: няма. Претендира разноските по делото.

Ищецът твърди, че е станал собственик на процесните имоти по силата на придобивна давност, защото ги е владял явно, необезпокоявано и непрекъснато от 1976 г. до настоящия момент, като ги е ползвал – живял е там без прекъсване, и ги е поддържал. Сочи, че е построил в дворното място работилница и гараж, оградил го с масивна ограда, преди повече от 30 години засадил в него плодни дървета и разположил кошери, в които отглежда пчели. Излага, че процесните имоти са отчуждени през 1988 г. от Столична община, но тя никога не ги е завземала, владяла, ползвала или стопанисвала и не е предприела действия по осъществяване на мероприятия, за които е извършено отчуждаването.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на исковата молба от Столична община, с който оспорва исковите като неоснователни. Твърди, че процесните имоти са били собственост на бащата на ищеца – А. П. А., по силата на Нотариален акт № 161, том 35, дело № 6488/1972 г., но са били отчуждени от него за изграждане на улица, обществено жилищно строителство, комплексно обществено обслужване, озеленяване и гаражи на основание чл. 95 и чл. 98 вр. чл. 63, ал. 1 ЗТСУ/отм./ със Заповед № РД-40-1102/23.08.1988 г. на Председателя на Софийски народен съвет по регулачна преписка № 111/1988 г., обжалвана по съдебен ред и влязла в законна сила, като А. и членовете на семейството му /включително ищецът/ са били надлежно обезщетени. Сочи, че имотът е станал общинска собственост на основание § 7 ПЗР ЗМСМА, поради което е съставен АОС № 68/16.01.1997 г., но въпреки това А. и съпругата му не го освободили и продължили да го обитават без правно основание, поради което била издадена Заповед № РД-48-49/10.04.1997 г. на кмета на Столична община за изземването му на основание чл. 65 ЗОС, която била обжалвана по съдебен ред и влязла в законна сила. Излага, че А. е поискал отмяна на отчуждаването на имота, но образуваното съдебно производство било прекратено. Твърди, че междувременно при посещение на имота от полицейски служител било установено, че той се обитавал от А. и съпругата му, за което била съставена докладна записка. Посочва, че след влизането в сила на заповедта за изземване А. подал молба до кмета на Столична община – Район „П.“ за

удължаване на срока за освобождаване на имота поради липса на друго жилище и поискал да му бъде предоставено общинско жилище, в резултат на което изземването на имота било отложено и той бил задължен, считано от 01.01.2013 г., да заплаща месечно обезщетение за ползване на общинския имот без правно основание. Твърди, че поради тежкото социално положение на сем. А.и имотът в крайна сметка не бил иззет, а те продължили да заплащат обезщетение, а след като А. починал на 05.12.2017 г., съпругата му подала заявление до кмета на Столична община – Район „П.“ за продължаване ползването на имота срещу наем. Излага, че през 2018 г. ищецът е регистрирал в имота своите постоянен и настоящ адреси, но не го е обитавал фактически. Твърди, че съпругата на А. починала на 20.04.2021 г., след което имотът останал необитаем до настоящия момент. Сочи, че в края на 2022 г. и в началото на 2023 г. били извършени посещения на имота от полицейски служител, за което била съставена докладна записка, според която имотът бил необитаем и нямало признаци някой да може да живее в него. Излага, че ищецът в качеството му на наследник на неговите родители бил поканен доброволно да освободи имота, но не го е направил, поради което била издадена Заповед № РПД23-РД48-19/05.04.2023 г. на кмета на Столична община – Район „П.“ за изземването му на основание чл. 65 ЗОС, във връзка с което било образувано дело пред АССГ, но жалбата срещу заповедта била отхвърлена, като срещу решението била подадена касационна жалба. Намира твърдението на ищеца за осъществено от него владение върху имота в периода от 1976 г. до 1988 г. за ирелевантно за настоящия спор, като счита, че то би било от значение, ако той бе предявил иск за собственост срещу своя баща. Акцентираща, че през 1987 г. владението на ищеца е било прекъснато. Изтъква, че след 1988 г. имотът е бил държан от неговите родители, като липсват доказателства той самият да го е ползвал. Оспорва родителите му да са били владетци на имота, щом са поискали да заплащат обезщетение за него на основание чл. 236, изр. 2 ЗЗД, поради което счита, че няма как ищецът да е присъединил владението на своите родители върху процесния имот и да го е придобил на основание придобивна давност. Оспорва ищецът лично да е осъществявал владение върху имота. Моли за отхвърляне на иска. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

По предявения положителен установителен иск за собственост **в доказателствена тежест на ищеца** е да установи при условията на пълно и главно доказване, че е собственик на процесните поземлен имот и сграда на соченото основание – въз основа на изтекла в негова полза придобивна давност, което предполага да докаже, че в твърдения период от време с начален момент от 1976 г. е осъществил владение върху имотите /т.е. че ги е държал лично или чрез друго като свои/, като владението е осъществявано непрекъснато, спокойно, явно и несъмнено.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже при условията на насрещно доказване възразенията, от които черпи изгодни за себе си правни последици: че е собственик на спорните имоти на основание § 7, ал. 1, т. 3 ПЗР ЗМСМА; че наследодателите на ищеца са били само държатели на имотите; че ищецът не е осъществявал фактическа власт върху имотите.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като такова задължение имат страните и когато те са посочили електронен адрес за връчване. При неизпълнение на това задължение, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми

съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____